041| Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀλήθεια. Ἐγὼ Εἰμί ἡ Ἀγάπη τοῦ κόσμου καὶ παντὸς Κόσμου.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/041-ἐγὼ-εἰμί-ἡ-ἀλήθεια-ἐγὼ-εἰμί-ἡ-ἀ/

Ἀναχθῆτε καὶ προσέλθετε πρός Με πάντες οἱ φιλοῦντες τὴν Ἀλήθειαν καὶ ἐν Ἐμοὶ, ἐντρυφήσονται τὴν χαρὰν τὴν μένουσαν εἰς τὸν αἰῶνα.

Διατί ἐταράχθη ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τῆς ψυχῆς σας ὁ σάλος ἐξεδηλώθη ἐν στεναγμοῖς τραυματιζομένων; Τίς ὀδύνη ἐπεκάθησεν ἐπὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ὥστε τὴν χαράν, ἣν ἐκ τῆς Ἐμῆς Ἀγάπης νὰ ἐπισκιάσῃ κατώρθωσεν; **Ἀλλ' Ἐγὼ τὴν Ἀλήθειαν ἦλθον νὰ λαλήσω ὑμῖν καὶ ταύτης ὀφείλετε νὰ λάβητε τὰς ἀρχάς, ἵνα ἰσχυροὶ καταστῆτε ἐν πᾶσι.** Θέλετε νὰ φὲρησθε ἐπὶ τοῦ ἄρματος τῶν ψευδῶν ὑποθέσεων καὶ εἰκόνων ἢ θέλετε νὰ εὑρίσκησθε ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ οὐσίᾳ τῶν πραγμάτων;

Ὅτε ἐξελὲγητε ἵνα διαγράψητε τοῦ ἔργου Μου τὰς εὐθείας γραμμὰς βεβαίως οὐδόλως ἀναμετρήσατε καὶ τῶν ὑποχρεώσεων, ὑφ' ὧν θὰ ἐδεσμεύεσθε. **Ἀλλὰ Ἐγὼ λαλῶν ὑμῖν λέγω, ὅτι πρὸ τῆς εἰς τὸν κόσμον ἐλεύσεώς σας εἴχατε δεσμευθῇ διὰ τῶν τοιούτων ὑποχρεὼσεων,** τῶν ὁποίων ἤδη ἀδυνατεῖτε νὰ λύσητε αὐτάς, ἵνα μὴ τὴν ὀδύνην μεγαλυτὲραν αἰσθανθῆτε.

Ἀλλὰ Ἐγὼ ἀγαπῶν ὑμᾶς καὶ τῆς ψυχῆς σας τὸν πόθον καταβλὲπων προβαίνω εἰς τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας καὶ προσφέρω ὑμῖν τὴν χαρὰν ταχύτερον, εἰ καὶ τοῦτο θελήσητε καὶ ὑμεῖς καὶ ὑπαγάγω ὑμᾶς εἰς τὰς ἑκάστοτε δοκιμασίας, **ἵνα καταστήσω ἀξίους τοῦ ἔργου Μου ἐργάτας** καὶ ἐμφανίσω τοῦτο, καθότι ὁ χρόνος ὡρίμασεν, ὑμᾶς δὲ ταχύτερον θὲσω εἰς τὸ τέρμα τοῦ σκοποῦ σας, **ὃν ἡ ζωὴ ὑμῶν ἔχει ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.**

Ἕκαστον ἔργον θέλει καὶ ἀναλόγων δυνάμεων παράγοντας, ἵνα τερματισθῇ τοῦτο αἰσίως. Παντὸς ἔργου ἐν τῷ κόσμῳ τὸ Ἔργον Μου ὑπερίσταται εἰς μέγεθος. Πῶς λοιπὸν ἐπιποθεῖτε τὰ ἡνία αὐτοῦ νὰ θέσητε εἰς χείρας, ἂν μὴ ἰσχυροποιηθῆτε πρὸς τοῦτο;

Πῶς θὰ δοκιμασθῇ ἡ πίστις ὑμῶν, ἂν μὴ δὲν ὑπομείνητε μέχρι τέλους πάσας τὰς λαίλαπας καὶ καταιγίδας, ἃς καθ' ὑμῶν θὰ ἐπισύρω; Σᾶς τρομάζουν αἱ θλίψεις, ἀλλὰ καὶ αἱ εἰκόνες τῶν καταστάσεων τούτων καθίστανται τρομακτικαὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων σας, ἀλλὰ θαρσεῖτε. Ἐὰν πρός Με πίστιν ἔχετε ὀφείλετε νὰ μὴ πτοηθῆτε παρ' οἱασδήποτε δοκιμασίας, ὁσονδήποτε τραγικῆς καὶ τρομερᾶς καὶ ἂν εἶναι, ὀφείλετε νὰ ἐμμείνητε μέχρι τέλους **καὶ ἂν ἀ**

κόμη κατίδητε ὅτι ἀπετελέσατε ναυάγια ἐν τῇ ζωῇ σας.

Τίς ποτὲ ἠδυνήθη σπείρων νὰ προβλέψῃ ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν; Ὑμεῖς θεωρεῖτε μόνον τήν ποιότητα τοῦ σπειρομένου λόγου καὶ μεριμνᾶτε περὶ τῆς καλῆς ὑμῶν ἐνεργείας, **τὰ δὲ ἄλλα εἰς Ἐμὲ ἐπαφίετε, ὅτι οὐχὶ ὑμῶν, ἀλλ' Ἐμοῦ τὸ Ἔργον καὶ Ἐγὼ μεριμνήσω διὰ τὸ γενηθησόμενον ἐν μέλλοντι χρόνῳ.** Μὴ ζητῆτε ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν νὰ σπείρητε καὶ νὰ δρέψητε ἅμα καὶ καρπούς. Ὑμεῖς τὸν λόγον Μου σπείροντες μεριμνᾶτε, ἵνα καλῶς τοῦτον σπείρητε καὶ μὴ πέραν τούτου ἀδημονῆτε, ἀλλὰ πεποιθότες ὅτι οὕτω ἐπράξατε τὸ καθῆκον ὑμῶν καὶ ἐπιτελέσατε τὰ ἐνταλθέντα ὑμῖν.

Ἐγὼ τήν Ἀλήθειαν λέγω, οὐδὲ συμφέρει, ἵνα μὴ εἴπω τὴν Ἀλήθειαν οὐδὲ νὰ παρατείνω τὸν χρόνον τῆς ἐμφανείας τοῦ ἐν αρχῇ τεθέντος ἤδη ἔργου Μου. Μὴ δυσφορῆτε, οὐδὲ ἀδημονῆτε διὰ τὰς ἐνεργείας ὑμῶν καὶ μὴν ἀμφιβάλλητε διὰ τὴν καλήν πορείαν τῶν συντελουμένων. Ἕκαστος ἐκ τῶν δυνατῶν αὐτοῦ προσφέρει καὶ παρ' ὑμῶν οὐκ ἐκζητῶ ἢ τὰ δυνατά. Ἐγὼ κάλλιον ὑμῶν καταβλέπω τὰς δυνάμεις σας καὶ γιγνώσκω καὶ τί δύνασθε νὰ προσφέρητε ἐξ αὐτῶν, ὡς καὶ πόσον βάρος δύνασθε νὰ βαστάσητε ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ἔργου Μου.

Ἀλλ' ἵνα καταστήσω ὑμᾶς ἱκανοὺς πρὸς τοῦτο θέλω καὶ πάλιν λέγω δοκιμάσει ὑμᾶς ἐν ταῖς δοκιμασίαις ἐκείναις, αἵτινες ἤθελον συντελέσει εἰς τοῦτο. Αἱ δὲ δοκιμασίαι αὗται ἀνάγονται διὰ τὸν καταρτισμὸν ὑμῶν αὐτῶν πρῶτον, διότι εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ἵστανται αἱ βάσεις, ἐφ' ὧν ἐδραζόμενοι θὰ δυνηθῆτε νὰ προχωρήσητε. Ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ σας σθένους καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμεων ὑμῶν θὰ μετρηθῶσι καὶ τὸ μῆκος τῶν βημάτων, ἅτινα θὰ θελήσητε νὰ ἐπιτελέσητε, ὡς καὶ ἐφ' ὑμῶν θὰ βασισθῶσιν καὶ **αἱ ἐντάσεις τῆς ἐνεργείας,** ἣν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ὀφείλετε νὰ ἔχητε ὑπομονήν, διὰ νὰ δυνηθῆτε ἐκ τοῦ περισσεύματος ταύτης νὰ προσφέρητε καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες στεροῦνται ταύτης, ὅπως καὶ πρέπει νὰ ἐκχυλίζῃ ἡ Ἀγάπη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἵνα ποτισθῶσιν ἐξ αὐτῆς καὶ τὰ στεῖρα τῆς Ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων στήθη. Ὡσαύτως ὀφείλετε νὰ εἶσθε προικισμένοι καὶ εἰς περίσσειαν ἐπὶ πάντων τῶν ἰδιοτήτων, ἵνα δυνηθῆτε νὰ ἐνσταλάξητε ἐκ τοῦ περισσεύματος ὑμῶν εἰς τ ὰς καρδίας τῶν πεινώντων ἢ διψώντων ἢ στερουμένων ἐξ αὐτῶν.

Ἀλλὰ οὕτω ὑμεῖς καταρτιζόμενοι διὰ τῶν δοκιμασιῶν, τίνος ἠθέλατε στερηθῇ καὶ τί ἤθελε τότε βαρυθυμήσει τὴν καρδίαν ὑμῶν; Νῦν βαρυθυμεῖτε καὶ βαρυθυμεῖτε διότι στερεῖσθε ἐκείνων, δι' ὧν ἐπιδιώκω νὰ σᾶς προικίσω καὶ μὴ δυνάμενοι **τὴν ἐκ τῆς πρὸς ὑμᾶς Ἀγάπης Μου τοιαύτην ἐνέργειάν Μου ἐκλαμβάνετε ὡς κόλασιν καὶ δυστροπεῖτε εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ Μου.**

Εἶπον πολλάκις ὑμῖν **ὅτι εἶσθε νήπια μὴ ἀπογαλακτισθέντα εἰσέτι** καὶ ἐρωτῶ ὑμᾶς ἤδη ἂν μὴ ὀρθῶς τοῦτο λέγω, ὅτι ὄντως εἶσθε νήπια, **μὴ καταβλέποντα τοῦ Γεννήτορος τὸ φίλτρον,** ὅπερ διὰ τὸ σπλάχνον Αὐτοῦ τρέφει. **Τίς δύναται νὰ ὑπερβάλλῃ εἰς Ἀγάπην τὸν Γεννήτορα, ἣν τρέφει πρὸς τὸ τέκνον Αὐτοῦ;** Καὶ τίνος ἡ Ἀγάπη δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν τοιαύτην Ἀγάπην;

Εἶπον ὑμῖν ὅτι Εἰμί Ἐλεύθερος καὶ Ἐλεύθερος ὢν οὐδένα δεσμεύω. Δι' ὃ ἐρωτῶ ὑμᾶς ἤδη, τί θέλετε, νὰ ὑπαγάγω ὑμᾶς εἰς τὰς προσηκούσας καταστάσεις διὰ τὴν κατάρτισιν ὑμῶν; **Ἐγὼ Εἰμί ὁ Χρόνος καὶ Ἐγὼ ρυθμίζω τοῦτον καὶ συντέμνω καὶ παρατείνω κατὰ τὸ συμφέρον τῶν ὅρων τῆς ζωῆς.** Νῦν δὲ ἐρωτῶ ὑμᾶς καὶ ἀφίημι εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν τοῦτο, ἀφοῦ ἀπεκάλυψα προγενεστέρως τὶ διὰ τούτων ἐπιδιώκω. Ἐγκαταλείπω εἰς τὴν κρίσιν ὑμῶν τὴν ἀποδοχὴν ἢ οὐ τῶν ὅσων προεῖπον καὶ ἐκ τῶν σκέψεών σας καὶ τῆς ἀποδοχῆς ὑμῶν θὰ ρυθμίσω τὰ ἐπερχόμενα.

Θαρρεῖτε ὅμως ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φοράν. Ἐγὼ ἐνισχύω ὑμᾶς καὶ τῆς Ἀγάπης Μου τὰ σημεῖα θέλω ἐμφανῆ καταστήσω οὐχὶ τῷ πνεύματι ὑμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς τοῦ σώματος ὑμῶν αἰσθήσεσιν. Μηδενὸς φοβηθῆτε τὸν πόλεμον καὶ τὰς δυσμενεῖς ὄψεις τῶν χειροτέρων καταστάσεων προσβλέψατε μετ' ἠρεμίας, πεποιθότες ὅτι Ἐγὼ ἐπισκοπῶ ἐφ' ὑμῶν καὶ τοῦ ἔργου Μου καὶ οὐδέποτε ἤθελον ἐγκαταλείψει ὑμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

Δημιουργήσατε τὴν Ζῶσαν Πίστιν, ἣν προσφέρω ὑμῖν ἐν ὑμῖν καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι θέλετε ὑπερτερήσει πασῶν τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου σας διὰ τῶν ἐκδηλώσεων τῶν πνευματικῶν τῆς Ζωῆς τῶν Κόσμων ἐκείνων, πρὸς οὓς ὀφείλετε νὰ στρέψητε τὴν προσοχὴν πάντων τῶν συνεχομένων μεθ' ὑμῶν καὶ παντὸς κόσμου.

Ἐστὲ ἐν Ἀγάπῃ. Τοῦτο πρωτίστως ἐπιζητῶ παρ' ὑμῶν. Δημιουργήσατε τήν Ἀγάπην, ἣν ὁ Μέγας Ἀναμορφωτὴς ἐνεστάλαξεν εἰς τῶν Μαθητῶν Του τὰς καρδίας καὶ ταύτην ἔχοντες ὡς ἔδρασμα θὰ κατισχύσητε παντὸς σκοπέλου, πάσης τρικυμίας καὶ πάσης λαίλαπος, αἵτινες τυχὸν θὰ κατέκλυζον τὰ βήματά σας. **Πρὸ τῆς ἀνιδιοτελοῦς καὶ τῆς ἰδεώδους Ἀγάπης συντρίβονται τὰ πάντα καὶ διὰ ταύτης τὰ πάντα ζωοποιοῦνται.**

Ἂς μὴ ταράσσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ μὴ προσβλέπετε ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὑμῶν, στηρίζοντες ἐπ' αὐτῶν τὴν κατίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος ὑμῶν, **ὅστις ἀπ' Ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν ἔχων, ἀπ' Ἐμοῦ καὶ ἡ ἐπικράτεια θέλει ἀπορρεύσει. Ἐμοῖ προσβλέπετε. Ἐμὲ ἐνατενίζετε καὶ ἀπ' Ἐμοῦ προσκαρεῖτε τὰ πάντα,** δρῶντες ὡς εἶπον ὑμῖν, ἐν πεποιθήσει, ὅτι καλῶς τὰ βήματα ὑμῶν φέρετε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου.

Ἐγὼ θέλω, εἰ ποτέ, καὶτοι τοῦτο οὐ καταφαίνεται, προσφέρει τὴν θετικὴν ὁδὸν τῆς κατευθύνσεώς σας, ἐὰν ταύτης ἐκκλίνητε. Μὴ φοβῆσθε ὄθεν. Καὶ ἂν ἀκόμη ἔλθῃ καιρός, ὅπου δέν θὰ ἀκούσητε

τὴν Φωνήν Μου διερχομένην ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν καὶ ἂν εἰσέτι πρὸς στιγμὴν φανῇ ὅτι ἀπομακρύνεσθε τῆς Στοργῆς Μου διὰ τῆς ὑποστησομένης σιωπῆς Μου, μὴν ἀποκαρδιοῦσθε, ἀλλ' ὑπερτέρως τότε καταδείξατε τὸ σθένος τῆς ψυχῆς σας, τὸ μέγεθος τῆς πίστεώς σας. **Θέλω φέρει ὑμᾶς πολλάκις εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀπογνώσεως, ἀλλὰ ταῖς στιγμαῖς ἐκείναις, καθ' ἃς δι' ὑμᾶς θέλει φαίνεται ὅτι τὸ πᾶν ἀπωλέσθη, τότε ἤθελον ἐνσκήψει ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, ἵνα πληρώσω ὑπερτέρας χαρᾶς τὰ στήθη ὑμῶν, ἅτινα θὰ καθίσταντο ράκη τοῦ πόνου.**

Συμφέρει να εἴπω ὑμῖν τὴν Ἀλήθειαν καὶ συμφέρει νὰ ἐπιταχύνωμεν ἐκεῖνα, ἅτινα ὀφείλουσιν ἐν καιρῷ νὰ ἐπιτελεσθῶσιν, Καὶ λέγων δι' ἀποκαλύψεων ὑμῖν τὴν Ἀλήθειαν οὕτω προκαταρτίζω ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἐπιγνώσει ἀναμείνητε τὰς ἐξαγγελλομένας καταστάσεις καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀποδέχεσθε αὐτάς, πεποιθότες ἐπὶ τοῦ καλοῦ τῶν οὕτω φερομένων πραγμάτων, ὡς ἐλάλησα δι' ἀποκαλύψεως.

Ἔστὲ ἐν Ἀγάπῃ καὶ θαρσεῖτε. Ὀφείλω νὰ χαλυβδώσω ὑμῶν τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν νὰ καταστήσω ἀπαθῆ πρὸ οἱουδήποτε κινδύνου, ἵνα τὴν ἀπάθειαν αὐτῆς καταρτίσω ἐν ταῖς δοκιμασίαις τῶν ὁμοίων ὑμῶν, ὧν ὀφείλετε ἀπαραιτήτως καὶ τὸ βάρος αὐτῶν νὰ βαστάσητε. Πῶς λοιπὸν θὰ βαστάσητε τὸ τῶν ἄλλων βάρος μὴ δυνάμενοι ἑαυτῶν νὰ ἐπικρατήσητε;

Ἔστὲ ἐν Ἀγάπῃ καὶ θαρρεῖτε καὶ δείξατε τῆς πίστεως ὑμῶν πρὸς τὸν Διδάσκαλόν σας τα δείγματα **δι' ἔργων. Ἐγὼ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλήσεως ὑμῶν Εἰμί. Ἀπὸ τίνος φοβηθήσεσθε;**

Ἔχετε τὰς Εὐλογίας Μου καὶ τὴν Γαλήνην ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν.

26/5/1926